

ת"פ 25635/02 - מדינת ישראל נגד ד.כ

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

29 ינואר 2015

ת"פ 11-02-25635 מדינת ישראל נ' כ

בפני כב' השופטת לימור מרגולין-יחידי

המאשימה:

ד.כ

הנאשם:

נוגדים:

nocchim:

בא-כוח המאשימה - עו"ד צוריאל שגב

בא-כוח הנאשם - עו"ד שמואל פליישמן

הנאשם התייצב

[פרוטוקול הושמטה]

גזר דין

פתח דבר

הנאשם הורשע לאחר שמייעת ראיות ביצוע עבירה תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה על סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ג- 1977.

כמפורט בהרבה בהכרעת הדיון, ביום 6.2.09 בעת שהמתלון טיל עם כלבו, ראה את הנאשם עם כלב משוחר, וביקש שיחזק את הכלב, תקף הנאשם בתגובה את המתלון בכך שהלם באגרופיו בפניו, וגרם למתלון פצע מדמים בגבה עד שנזקק לטיפול רפואי בבית החולים. בנוסף, כתוצאה מהמקות הופל המתלון על מכסה מנוע של רכב חונה. יתר המעשים שפורטו בכתב האישום לא הוכחו במידה הנדרשת.

פסקיר שירות המבחן

בתסקירות שירות המבחן מיום 28.9.14 עלה כי הנאשם בן 26, אב לילדה בת כ- 3.5 ומנהל מערכת יחסים זוגית מזה כעשר שנים. מסר כי תפקידו כאב נotonin לו מוטיבציה לשינוי אורח חייו ולגלווי יכולות שליטה ואייפוק. לדבריו, על רקע הפרעות קשב ורכיבן, הפגין התנהגות אלימה והתקשה בויסות דחפיו ואף קיבל טיפול פסיכיאטרי. לאורך השנים היה

עמוד 1

מטופל ביחידת "רונן", היא מסגרת טיפולית לצעירים המגלים קשיים שונים, ואף הועמד בפיקוח במסגרתה בעת שאסיר משוחרר בתנאי. לנאשם 4 הרשות>Kודמות בעבירות סמים, אלימות ורכוש שבוצעו במהלך השנים 2005-2006. בשנת 2006 נדון לעונש מאסר בן 21 חודשים והשתחרר לאחר ריצוי של 18 חודשים. שירות המבחן התייחס לרקע המשפחה, התמכרות הוריו לסמים ואלימות מצד אביו, אשר היה מעורב בפלילים וריצה עוני מאסר ממושכים. כאמור בתסקירות, על רקע זה העיגל לעצמו הנאשם דפוסי התנהגות הירדוניתם, עזב את בית הוריו בלבד, התגורר ברחוב ואצל חברים, והתחבר לחברת שולית תוך שימוש בסמים בעיקר מסוג גראס וחישש ומעורבות בפלילים.

מהתסקירות עולה כי לאורך השנים נעשו עם הנאשם ניסיונות טיפוליים ומהמידע שהעובד הסוציאלי שטיפל בנאשם במסגרת ייחידת "רונן" עליה כי הנאשם טופל במסגרת הייחוד במהלך השנים 2007-2008 במשך תקופה של שנה ובהתקיים להחלטת ועדת השחרורים. במהלך תקופה זו בדיקות השtan שמסר היו נקיות, הוא השתלב בשיחות פרטניות אליו התמיד להגיע ושמर על יציבות תעסוקתית. הנאשם תיאר שעונש המאסר שריצה היווה גורם מרתקיע אשר ריסן את התנהגותו וגרם לו לגלות מידת גבואה יותר של איפוק. עם שחרורו מהמאסר ועם סיום הקשר עם ייחידת "רונן" חזר הנאשם לצרוך סמים בעיקר סמי פיצוזיות. לעורכת התסקירות דיווח כי הוא נקי מסמים מזה כחצי שנה לאחר שנחשף להשלכות הקשות של סמי הפיצוזיות ושל רצונו לא לסכן את בתו שמצאה סמים בדירות. בדיקת שtan שנערכה לנאשם אישרה כי הוא נקי מסמים. עם זאת, ציין שירות המבחן כי מדובר בנאשם המכור לסמים המתקשה לשומר על ניקיון מהם באופן עצמאי ולאורך זמן.

שירות המבחן התרשם כי על רקע העובדה שהנאשם חשוף מגיל צעיר לאורח חיים שלו ועבריתני, העמיקו במהלך השנים דפוסי הבraitים והושרשו באישיותו דפוסי חשיבה נוקשים ועבריתניים באמצעות שילטה בחיו.

אשר למשעים נושא כתב האישום, לפקח הנאשם אחריות פורמלית בלבד, והסביר את התנהגותו האלימה כלפי המתלוון על רקע וויכוח שפרץ ביניהם. לדבריו, תפיס את יחסו של המתלוון כלפי המשפיל הפוגע בכבודו וגבירותו, ותפיסה זו התעצמה נוכחות העובדה שחבריו היו בקרבת מקום.

כגורמי סיכון הדגיש שירות המבחן את קשייו של הנאשם להביע אמפתיה למתלוון, את תפיסותיו המאפשרות שימוש באלימות במצבים מסוימים וכן את העובדה שהוא משתמש בכוח כדי לחוש שליטה. כגורמי סיכון נשקלה העבודה שהנאשם נמצא בתחום של שינוי העולם את יכולותיו וכן ההתמתנות שחלה בשנים האחרונות בכל הנוגע לדרכי חשיבותו בעקבותיהן קיימת ירידת מעורבותו בפלילים. כמו כן נשקלה העובדה שהוא מכיר בנסיבותיו האורחות אב ורוצה להעניק לבתו תנאי גדרה שונות מלאה שהוא לו, כאשר התא המשפחת שייצר בשנים הקרובות מעורר בו מוטיבציה לשינוי, להפעלת שיקול דעת ולפיתוח יכולות של שליטה וריסון עצמאיים.

לאור הערכת שירות המבחן כי הנאשם מכור לסמים הופנה הנאשם לייחידה העירונית לטיפול בנפגעים סמים.

מתסקירות מיום 2.12.14 עליה כי זומן מס' פעמים לשיחות בשירות המבחן, אולם לא הגיע אליהן. בשיחות טלפונית שערך שירות המבחן עם הנאשם נמסר על ידו כי פנה לאשפוזית לאחר שחרור לצרוך סמי פיצוזיות ועזב את האשפוזית

בטרם עת ועל דעת עצמו, ביום 14.10.6, זאת לדבריו לאחר שחש שאיןו מצליח לשלוט בהתנהגותו וחשש מההשלכות שעשוות להיות בשל כר על יתר המטופלים וצאות המקום. לאחר מכן פנה הנאשם להילאה הטיפולית לטיפול בתחוםה כפולה "קריית שלמה", אליה לא נמצא מתאים לאחר שבשיכחה שערכו עמו שלל התמכרותו לסייע והסתיג מצורך לקבלת טיפול בתחום זה.

ניסיון נוסף של שירות המבחן לפגוש את הנאשם כדי לבחון עמו אפשרויות טיפוליות נוספות, לא הצליח, הנאשם לא הגיע לפגישה והקשר עמו נזתק. שירות המבחן התרשם כי הנאשם נטול כוחות לחולל שינוי משמעותי בחיזיו ולהתחייב לטיפול ארוך טווח ונמנע מהמליצה טיפולית בעניינו.

טייעוני הצדדים

ב"כ המאשימה צינה את חומרת העבירות שביצע המתلون ואת הפגיעה הנפשית והפיזית שנגרמה למתلون, והפנתה לדוח הטיפול במינו המתעד את החבלה שנגרמה לו (ת/4). היא טענה למתחם ענישה הנע בין תקופת מסר קקרה לבין 18 חודשים מסר ותמכה טיעונית בפסקה. ב"כ המאשימה ביקשה לגזר על הנאשם עונש בחלק האמצעי של המתחם לצד ענישה נלוית.

ב"כ הנאשם טען כי הנאשם זוכה חלק מרכיבי התקיפה אשר ייחסו לו בכתב האישום וטען כי הרף התחתון של מתחם הענישה עומד על עונש מסר על תנאי והגיש פסיקה. עוד טען כי העבירות בוצעו על ידי הנאשם כשהיה בן 21 וכי כתב האישום הוגש בחלוフ שנתיים מביצוען. אשר למסקורי שירות המבחן טען כי בתסוקיר הראשון התרשם שירות המבחן כי התא המשפחתי שבנה הנאשם גורם מרタン וממתן עברו, הפנה לבדוק השtan שנערכו נאים בהן נמצא נקי ממשמים כפי שmpsoret בתסוקיר וכן ציין את העובדה שהנ帀ן סובל מחלואה כפולה באופן המחייב התיאחות מתאימה לאופיו המורכב. עוד הפנה להתמצנות שחללה בהתנהגותו של הנאשם במהלך השנים האחרונות כפי שהתרשם שירות המבחן. אשר לעברו הפליל ציין הסגנון כי הרשות האחורה משנת 2010 בגין עבירה משנת 2009. בשל חלוフ הזמן מאז ביצוע העבירה ביקש להטיל על הנאשם עונש מסר שירוצה בדרך של עבודה שירות.

דין והכרעה

כתב האישום שלפני מתאר את תקיפות המתلون על ידי הנאשם באופן שגרם לחבלה של ממש.

בבוחני את חומרת מעשיו של הנאשם בהתחשב בנסיבותיהם, אני לוקחת בחשבון שהמעשים בוצעו לפני מתلون עליו אמר הנאשם בעודתו: "**ראיתי שהוא קצת לא בסדר**", וכי התקיפה בוצעה על רקע עניין של מה בכר. הנאשם תיאר תחושת השפה ופגיעה בגבירותו בשל פניית המתلون אליו, בעיקר לאור העובדה שחבריו של הנאשם נכהו במקום והיו עדים לפגיעה בכבודו. לאחר שמיית הריאות לא נוכחת כי הייתה הצדקה אובייקטיבית לתחשויות אלה. אכן, מדובר במעשים אימפרלטיים ובلتוי מתוכנים, אלא שאין בהגנת כוח ואלימות כלפי חלש, אף אם נבעה במידה כזו או אחרת מאובדן שליטה, כדי להפחית מחומרת המעשים. בנגוד לטענות הנאשם במהלך שמיית הריאות, הוא לא הותקף על ידי המתلون ואף לא עמד להיות מותקף על ידו. המתلون טיל לתוכו עם כלבו ברחוב, ולא היה פסול בדרישתו מה הנאשם כי

יקשור את כלבו הגדל שהוא משוחרר, משחחש כי זה יתקוף את כלבו. כפי שצוין בהכרעת הדין לא קבעתי כי המתלוון קיל את הנאשם כפי שטען הנאשם, אך שוכנעתי כי גם אם המתלוון השתמש במידילה בוטה תוך כדי חילופי הדברים בינהם, אין בכך כדי להצדיק בכל דרך את התקופה. אשר למעשים עצם, הנאשם תקף את המתלוון באמצעות מספר מכות אגרוף בפניו עד שהאחרון נזרק על מכסה המנווע של רכב חונה ומשקפיו הופלו למדרכה, והוא גרם לו לחבלה של ממש בדמות פצע מדם בגבתו השמאלית. מעשי האלים שביצע הנאשם הם בדרגת אלימות ביןונית ונوعדו מעבר לجرائم הכאב גם להשפיל. פוטנציאל הנזק גבוה מזה שנגרם.

מידת הפגיעה בערכיהם המוגנים של שמירה על שלומו, גופו, וכבודו של המתלוון היא ביןונית.

מדיניות הענישה בעבירות שביצע הנאשם היא ממשית ולמעט במקרים חריגים של שיקום כוללת ענישה מוחשית.

הצדדים הפנו לפסיקה. המאשימה הפנטה לפסקי דין בהם נקבעו מתחמים שבין תקופה הניתנת לRICTO בעבודות שירות לבין מסר בפועל ממש, והוטלו עונשי מסר לתקופה המקסימלית הניתנת לRICTO בעבודות שירות. ההגנה הפנטה לגור דין ובו ענישה צופה פני עתיד בנסיבות מובהקות של שיקום טרם עידן מתחמי הענישה.

כשלעצמו אני מפנה לרע"פ 4883/12 הררי נ' מדינת ישראל, ע"פ 13/8912 מדינת ישראל נ' גואל.

מתחם הענישה לעבירות בהן הורשע הנאשם נע בין מספר חודשים מסר שניתן לרצותם בעבודות שירות לבין 12 חודשים מסר בפועל.

הענישה הקונקרטית

לא מתקיים טעם לסתיה מהמתחם. בתוך מתחם הענישה יש חשיבות לנסיבות לקולא ולהומרה שלווה:

ראשית, הנאשם ניהל הליך הוכחות שחייב את העדת המתלוון, מעמד שלא היו לו קל וחיבקו לחזור ולהוכיח את האירועים ולהיחקר על מצבו הנפשי. חוות אי הנעימות של המתלוון היא כפולה ומקורה הן בקשרי הטבעי שבמתחם העבודות ובשילוב המעשים והן לאור קשייו הנפשיים ללא קשר להיות קרובן העבריה. הנאשם, כאמור, היה מודע למצב הנפשי המיעוד של המתלוון. אין בהתנהלות הנאשם כדי להצדיק החמורה בענישה, אך הנאשם אינו יכול ליהנות מההתהשבות הניתנת למי שלקה אחריות, חסר זמן שיפוטי וחסר מנגע העבריה את הצורך בשחרור המעשים. אכן עוד שלא נתתי אמון בטענות הנאשם ובגרסתו ודחיתתי אותן מכל וכל.

שניית, נטילת האחריות מצד הנאשם על מעשיו היא פורמלאית בלבד ובדיעבד, והוא מתקשה לגלוות אמפתיה כלפי המתלוון, כפי שעלה מتفسיר שירות המבחן. לפיכך, החרטה בדיעבד שמביע הנאשם כוון כפי שעולה מהתفسיר ערכאה מוגבל, אם כי טוב מאוחר מלווהム לא.

שלישית, לנאם עבר פלילי, בין היתר בעבירות אלימות, כאשר האחרונה בהן מנת 2010. הנאם ריצה עונש מאסר ממושך.

רביעית, מאז ביצוע העבירה חלפו כמעט 6 שנים, כאשר כתב האישום הוגש כשבתיים לאחר ביצוע העבירה. הנאם לא התיעצב למספר ישיבות וההוכחות החלו להישמע בחודש אוקטובר 2013 ונמשכו 2 ישיבות עד לחודש פברואר 2014. לאחר מכן נדחה הדיון לצורך קבלת התסקרים פרק זמן ממושך.

חמשית, כולה מתסקרי שירות המבחן גדל הנאם בנסיבות חיים קשות ולא מערכת תמייה. לנאם ניתנו הזרזנות טיפוליות ובסופה של יומם לא נרתם להליך הטיפול ולא ניתנה המלצה טיפולית. מבלי למעט מן האמור, איןנו מתעלמת מהתרשםות שירות המבחן מההתוצאות בהתנהגותו האלימה וירידה במעורבותו בפלילים בשנים האחרונות.

ששית, אני מתחשבת בגלוי הצער של הנאם אשר ביצע את העבירות כשהיה בן כ- 21 וכיום הוא בן 27. כמו כן אני מתחשבת בהשפעת הענישה על בני משפחתו. לנאם ילדה בת כ- 3.5 ונראה כי המוטיבציה העיקרית עבورو לחולל שניי באורחות חייו מקורה בהתאם המשפחתי שיצר ובהבנה הקימית בו כיום בדבר חשיבות תפוקודו כאב וכאייש משפחה.

סוף דבר, באיזו בין השיקולים השונים, ובעיקר לאור חלוף הזמן המשמעותי מאז ביצוע העבירה וגילו הצער של הנאם, הן כיום והן בעת ביצוע העבירות, הגעתו למסקונה כי יש מקום לענישה לתקופת מאסר מקסימלית הנינתה לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בנוספ', יש מקום לפיצוי המתלוון שהוא משמעותי ונכבד, ויבטא הכרה בפגיעה הקשה שנגרמה לו הן במישור הפיזי והן במישור הנפשי כתוצאה מביצוע המעשים, וההשפעה שחוזה.

לענין הקנס, לאור העונש שמוטל על הנאם ובמיוחד נוכח גובהו המשמעותי של הפיזי, אטייל קנס סמלי והתchingות להימנע מעבירה.

אשר על כן, אני גוזרת על הנאם את העונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, שירוצה בדרך של עבודות שירות, בהתאם לחוות-דעת הממונה על עבודות השירות ב"יסוד ברכת הכהן".

הנאם יתיעצב במקדמת מחוז מרכז ביום 16.3.15 ساعה 8:00, לתחלת ריצוי עונשו.

הובירה לנאם המשמעות של אי עמידה בתנאי עבודות השירות.

2. מאסר על תנאי למשך 8 חודשים, לתקופה של 3 שנים וה坦אי שהנאם לא יעבור עבירות אלימות כמעט

איומים.

.3. **কনס סמלי בסך 350 ₪, או יום מאסר תמורה. הקנס ישולם ביום 1.3.15.**

.4. הנאשם יחתום על התchiaיות בסך 10,000 ₪, להימנע במשך שנתיים מהיומם מביצוע העבירה בה הורשע. לא **חתום הנאשם, "אסר לתקופה של 20 ימים.**

.5. פיצוי למטלון, ע.ת. 5 בסך 5,000 ₪, **אשר ישולם** ב- 5 תלולמים חדשים, שווים ורציפים, **כשהראשון** בהם **ביום 1.3.15. לא ישולם תלולם - תעמוד יתרת החיוב לפירעון.**

המצוירות שלח עותק מגזר-הדין למטלון, אשר ימסור לה בМИשרון את פרטי חשבונן הבנק וסניף הבנק.
לבקשת הנאשם, כל כספים שהופקדו על ידו במסגרת התקיק העיקרי וכן בתיק מ"י 36/09, יישמשו לתשלום התשלומים הראשוני של הפיצוי והקנס וככל שקיים יתרה, היא תוחזר לנאשם.

.6. ניתן צו כללי למומצאים, לשיקול דעת קצין משטרת.

זכות ערעור לביהם"ש המחווי בתחום 45 ימים מהיום.

המצוירות שלח עותק הפרוטוקול לממונה על עבודות השירות/לשירות המבחן.

ניתנה והודעה היום ט' שבט תשע"ה,
29/01/2015 במעמד הנוכחים.
לימור מרגולין-יחידי, שופט